

Közlemények

PRUNNER GYULA

1921 – 1974

1974. június 24-én megjelentek a fekete zászlók a nagykanizsai Dunántúli Kutató és Feltáró Üzem telepein. Váratlan és tragikus eseményt jeleztek: üzemi baleset következtében meghalt *Prunner Gyula*, az OKGT DKFÜ Geofizikai Műszaki Osztályának vezetője.

Prunner Gyula 1921-ben, Szentmargitfalván született, zalai földművescsalád gyermekeként. 1941-ben lépett az olajipar szolgálatába, mint azt sok más hasonló kora zalai fiatal tette abban az időben, a hazai olajkutatás fejlődése időszakában.

A tehetséges és igyekvő fűrészt néhány évi gyakorlat megszerzése után főnökei a felszabadulás után megszervezett első fűrészmesteri tanfolyamra jelölték, és ennek eredményes elvégzése után 1949-től kezdve már fűrészmesterként állt a dunántúli olajkutatás szolgálatában.

A mélyfúrási geofizikai munkák hazai ellátására ebben az időtájtban szervezték meg a nagykanizsai bázist. (Addig ugyanis a francia Schlumberger-cég látta el a mélyfúrások geofizika műveleteinek szolgáltatásait. A külföldi cég tulajdonát képező eszközöket – sok új készülékkel együtt – 1949-ben vásárolta meg a már államosított magyar olajipar.) Az új szervezetnél olyan tevékeny fiatal erőkre volt szükség, akik olajipari tapasztalattal már rendelkeztek, és egyben szívesen is foglalkoztak új munkaterületek kérdéseivel. Prunner Gyula ezek közé tartozott. A tapasztalt fúrási szakembert az újonnan szervezett geofizikai üzemhez helyezték, hogy tevékenységét ott folytassa. Szorosan vett munkaköre a rétegmegnyitási és perforálási, valamint robbantási munkák vezetése és irányítása volt.

Az új munkakör új ismereteket követelt meg. Ezért elvégezte levelező úton az olajipari technikumot, letette a robbantómesteri vizsgát. Aktívan bekapcsolódott a hazai rétegmegnyitási, perforálási munka műszaki fejlesztésébe. Eredményes munkássága alapján a mélyfúrási geofizikai robbantási munkák terén rövidesen szaktekintélynek számított a robbanóanyaggyártó üzemek, a kutatóintézetek és a felhasználók előtt egyaránt.

Jelentős része volt a nagy hőállóságú robbanóanyagok üzemi kísérleteinek lefolytatásában. Ez a téma a dél-dunántúli kutatás, a nagymélységű fúrási technika egyik megoldatlan, s egyben nélkülözhetetlen kérdése volt. Az új anyagok és az új típusú eszközök bevezetése terén fáradhatatlanul irányította a kísérleti munkákat, nagyon sok javaslatát fogadták el és alkalmazzák azóta is az iparágban.

Az olajipari munkák 1967-ben bekövetkezett átszervezésekor őt bízták meg a geofizikai műszaki osztály megszervezésével és vezetésével. Ebben a beosztásban dolgozott hirtelen bekövetkezett haláláig.

Szakmai tevékenységét a felsőbb szervek elismerték, ezt kitüntetései igazolják: a Bányász Szolgálati Érdemérem bronz, és ezüst fokozatának, a Munka Érdemrend bronz fokozatának, és a bányászat Kiváló Dolgozója címnek tulajdonosa volt.

Üzemi munkáján kívül jelentős szerepet vállalt a nagykanizsai munkásörtség megszervezésében és vezetésében is. Ezt az ugyancsak lelkiismeretesen végzett szolgálatát a Munkásügyi Szolgálati Érdemérem 10 illetve 15 éves fokozata, a Haza Szolgálatáért Érdemérem és három ízben a Kiváló Parancsnoki kitüntetés fémjelzi.

Prunner Gyula egész élete munkáját az újnak, a fejlődésnek a szeretete, a nehézségek minden áron való leküzdésének szándéka jellemezte. Az a tragikus baleset is, amely munkás élete végére tett pontot, ezt húzza alá: új kísérleti eszközök próbájának előkészítése közben következett be a végzetes robbanás.

Szomorú szívvel búcsúznak Prunner Gyulától a magyar geofizikusok.